

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
DARBO APMOKĖJIMO ĮSTATYMO 2, 9, 11 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR
PAPILDYMO
Į S T A T Y M A S**

2001 m. kovo 22 d. Nr. IX-223
Vilnius

(Žin., 1991, Nr. [4-104](#); 1996, Nr. [41-984](#))

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 2 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„2 straipsnis. Darbo užmokesčio minimumas

Lietuvos Respublikos Vyriausybė nustato minimalų valandinį atlygį (minimalią mėnesinę algą).

Darbuotojui nustatytas valandinis tarifinis atlygis (mėnesinė alga) negali būti mažesnis už Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytą minimalų valandinį atlygį (minimalią mėnesinę algą).“

2 straipsnis. 9 straipsnio 1, 2, 3, 4 dalių pakeitimas

1. Pakeisti 9 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„Už kiekvieną prastovos ne dėl darbuotojo kaltės valandą mokama ne mažiau kaip Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytas minimalus valandinis atlygis, išskyrus atvejus, nurodytus šiame straipsnyje.“

2. Pakeisti 9 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„Kai dėl prastovos įstatymų nustatyta tvarka perkelta į kitą darbą darbuotojo darbo užmokestis sumažėja dėl nuo jo nepriklausančių priežasčių, jam mokamas iki perkėlimo buvęs vidutinis darbo užmokestis. Esant prastovai dėl gamybinių, gamtinių ir kitų Darbo sutarties įstatymo 24 straipsnyje nenurodytų sąlygų, kai šios sąlygos teisės aktų nustatyta tvarka neleidžia saugiai dirbti, kolektyvinėje ar darbo sutartyje gali būti numatytos kitos laikinai perkeltų į kitą darbą darbuotojų apmokėjimo sąlygos.“

3. Pakeisti 9 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„Jeigu darbuotojui prastovos atveju nepasiūloma įmonėje esančio kito darbo pagal jo profesiją, specialybę, kvalifikaciją arba specialaus profesinio pasirengimo nereikalaujančio darbo, kurį jis galėtų dirbti nepakenkdamas savo sveikatai, jam už kiekvieną prastovos valandą mokamas jo dviejų trečdalių vidutinio valandinio darbo užmokesčio dydžio, buvusio iki prastovos, atlygis, bet ne mažesnis nei Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintas minimalus valandinis atlygis už kiekvieną prastovos valandą.“

4. Pakeisti 9 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„Jeigu darbuotojas raštiškai atsisako pasiūlyto darbo pagal savo profesiją, specialybę, kvalifikaciją arba specialaus profesinio pasirengimo nereikalaujančio darbo, kurį jis galėtų dirbti nepakenkdamas savo sveikatai, jam mokama ne mažiau nei 0,3 Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyto minimalaus valandinio atlygio už kiekvieną prastovos valandą.“

3 straipsnis. 11 straipsnio 1 dalies papildymas

Papildyti 11 straipsnio 1 dalį nauju antruoju sakiniu ir šią dalį išdėstyti taip:

„Darbo užmokestis mokamas darbo metu ne rečiau kaip du kartus per mėnesį. Esant raštiškam darbuotojo prašymui, darbo užmokestis gali būti mokamas ne rečiau kaip vieną kartą per mėnesį. Konkretūs darbo užmokesčio mokėjimo terminai, vieta ir tvarka nustatomi kolektyvinėse arba darbo sutartyse.“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

VALDAS ADAMKUS
